

tudjuk, hogy nem igaz; bankoknak, politikusoknak igen – nekünk nincs félnivalónk sem az Internettől, sem a szövegszerkesztőtől. Tisztító tűz lesz az infotechnika új ipari forradalma, gondolkozásunk munkafogalmainak, nyelvünk alapszövetének megújulását várhatjuk tőle, és/de sem elszántság, sem optimizmus nem kell hozzá, hogy felismerjük: ez az ipari gigabájt-forradalom a mi szövetségünk

– de mi nem a távoljövőben élünk, a közeljövő rettentő látásai nem tágítanak, s kedvünk elborul. Zavarjuk a pokolba Kasszandráinkat, amiért ilyen elcsüggesztő-elundorító víziókat küldenek a szemünkre, mondván, hogy ahol a Politikailag Korrekt Demokrácia, a mindenevő Multi-Tőke és a Szabad Piac keze beteszi a lábát, ott *Vidám Park*, *Disneyland*, *Hollywood*, *Alternatív szubkultúra*, *Harikrisna*, *Jehova Tanúi* és *Giccs-Pornó* lesz a világból, míg a világ világ – – –?!

Ezért vagyok itt, hogy szoruljon össze a szívetek, készüljete fel rá. Készüljete fel, hogy nekifeszülhesetek,

és ha van még olyanok és annak tartója, őrizzete meg klenódiumpént téveszménket, az irodalmi eszményt, az érték önzetlenségét csakúgy, mint tisztaságát, a tudás alázatát csakúgy, mint a tehetség előzékenységét; és úgy gondoljatek, akik nektek ezt átaladják, az előttete járókra, mint François Couperin le Grand gondolt mesterére és arkangyalára, Arcangelo Corellire, amikor gradus ad Parnassum: a Parnassosz propüleiján, kapuzatáig felkíserte, és zenéje egész zengésével, Apoteózisára, az istenségnek – Apollón Muzagetésznek – átaladta.

Károlyi Amy

KERT

Ponttal megjelölhetem
gyerekkori búvóhelyem,
hol faléceken, kapun át
tanulgattam a kert szavát.

Hálóba takarva,
akarva nem akarva
szorítja a kéz.
A teremtett gyengét
a teremtő nehéz.

A valótlannál valótlanabbak
egymást rikoltják, egymást róják,
konyhabögrében a rózsák.

BOROS POHÁR

Pókhálós boros pohár, pince-látta,
a búcsúzóknak hangja üveges.
A fémet, fényest a mélybe hagyták,
de magukkal cipelik az üreget.
A búcsúzóknak hangja pince-járta.

*

A fent és lent egyaránt ismerős.
Már sétálgattak más dimenzióban,
akár az alkonyi táj, kihunyóban.

Tárnok Éva

WASHINGTONI LEVÉL

Az 1994-es időközi választások eredményét, amelyen a Republikánus Párt az amerikai Kongresszus mindkét házában többségre jutott, a republikánus ideológusok az USA nagy politikai átrendeződése előhírnökének tekintették. Nem ez lett volna az első eset az amerikai történelemben, hogy időközi választások jelzik előre a pártok befolyásának nagy történelmi átrendeződését. Így volt ez 1894-ben, illetve 1896-ban, amikor a Republikánus Párt előbb a Kongresszus két házát, utóbb pedig – a folyamat megkoronázásaként – az elnöki pozíciót is megszerezte, s ezzel a szövetségi döntéshozatal valamennyi fontos pozícióját birtokába vette. Ezután – Woodrow Wilson elnökségének nyolc évét leszámítva – a Fehér Ház egészen 1932-ig republikánus kézben maradt. Az 1930-as időközi választások azonban már jelezték az újabb nagy átrendeződést – a demokraták nagy előretörését –, amelyet 1932-ben Rooseveltnél elnök és a Demokrata Párt kongresszusi győzelme nyomatékosított. Ezzel pedig kezdetét vette az amerikai politikai élet új demokrata korszaka.

Az amerikai politológusok, történészek körében az ország fennállásának kezdetei óta meglehetősen népszerűségnek örvend a politikai ciklusok elmélete. A ciklushipotézisek közül az egyik legbefolyásosabb a pártok periodikus átrendeződésének modellje. Eszerint az amerikai pártrendszer jellegzetesen kétpólusú: egy többségi és egy kisebbségi pártból áll. Többségi súlya annak a pártnak van, amelyik a korszak releváns kérdéseit megfogalmazza, a kisebbségi párt pedig erre reagál. Idővel új problémák merülnek fel, és a múlt fontos kérdései elvesztik jelentőségüket. Amint a régi pártok elodázzák a választ az új kihívásokra, az új problémák a régi politikai koalíciókat szétzilálják. A lakosság elégedetlensége, aktivizálódása, valamint harmadik pártok meg-